

pleas

MAGAZÍN

2017

Příběh textilky Gemtex
od tepláků k jemným krajkám

Velký kalhotkový manuál!
Poradíme, které si pořídit

Snídaně od
Zdeňka Pohlreicha

Odhalené tajemství
nočního šatníku

kvalitní
české
prádlo

pleas

www.pleas.cz

OBSAH

EDITORIAL 3

AKTUALITY 4

Na Stylu ve velkém stylu
Bývalý prezident u nás

KDE JSME 5

Přehledná mapa hlavních prodejních míst

FENOMÉN 6-9

Odhalené tajemství nočního šatníku

ROZHOVOR 10-11

Exkluzivní rozhovor s poslancem
a primářem gynekologicko-porodnického
oddělení Nemocnice Havlíčkův Brod
MUDr. Pavlem Antonínem: Člověk si zvykne
úplně na všechno

POD POKLIČKOU 12-14

Příběh textilky Gemtex – od tepláků k jemným
krajkám

CESTOVÁNÍ 15

Náměstí jako klenot

OSOBNOST PLEASU 16-17

JUDr. Ladislav Kokrda: PLEAS v rytmu
desetiletí

ZBLÍZKA 18-20

Prádlo se jen nešije aneb útvary, bez kterých
by to nešlo

OD NÁS 21

Pořád se něco děje

CO VÁM BUDE SLUŠET 22-24

Velký kalhotkový manuál

DOBROTY 25

Šéfkuchař Zdeněk Pohlreich exkluzivně:
Snídaně do postele nemám rád

VOLNÝ ČAS 26

Pročtete si hlavu. Najděte rozdíl!

MILÍ ČTENÁŘI,

Máte v rukou další firemní časopis naší
firmy PLEAS a.s. Tentokrát jsme jej pojali
československy. Pro nás věkem hodně
pamatujících pořád zní slovenština
příjemně a ještě jí rozumíme. Naše firma
si zakládá na tom, že jsme českosloven-
ská značka, a to nejen tím, že prodáváme
pod značkou PLEAS na Slovensku, ale
i že máme sesterskou firmu Gemtex
v Rožňavě. Člověk si uvědomí, že víc věcí
nás spojuje, než rozděljuje.

Zároveň jsme si dovolili připravit
malinkou cestu do minulosti v podobě
pyžamové historie a do méně vzdálené
historie v rozhovoru s bývalým kolegou
pracujícím ve firmě přes 40 let.

Pro mne osobně byl největší zážitek
rozhovor s MUDr. Pavlem Antonínem.
Pana doktora Antonína znám již několik
let, ale teprve rozhovor pro náš časopis
otevře člověku oči, co doktoři před 30 lety
museli zvládat a kam dnes pokročila me-
dicínská technika. Pokrok v této oblasti je
obdivuhodný.

Přeji vám krásné počtení všech článků, co
jsme pro vás připravili, a na závěr dopo-
ručuji vyzkoušet si ne úplně jednoduchý
recept na snídani od pana Pohlreicha.
Když se zadaří, den opravdu začíná
úplně jinak.

Ing. Petr Nobst
člen představenstva,
finanční ředitel PLEAS a. s.

Na Stylu ve VELKÉM STYLU

Tradičně jako i v předchozím vydání PLEAS MAGAZÍNU vám přinášíme ohlédnutí za veletrhem Styl, na kterém se velice úspěšně prezentujeme dvakrát ročně.

Na 48. mezinárodním veletrhu módy mohli naši zákazníci mimo jiné obdivovat nový a moderní vzhled stánku. Dále bylo připraveno mnoho novinek.

Kromě nových kolekcí jsme představili návštěvníkům naše nejprodávější dámské a pánské noční prádlo vkusně zabalené do nového dárkového balení. Výrobky v luxusním balení ocení především zákazníci, kteří naše prádlo darují.

Některé možná překvapíme, ale do našich šatníků se vrací i kombiné a spodničky, ano i toto prádlo našich babiček je zpět. Podvlékačí prádlo se vrací z estetického hlediska, kdy by se ženě v moderní společnosti nemělo prozračovat spodní prádlo pod vrchním ošacením.

Představené kolekce PLEAS a Schiesser v našem stánku a na módních přehlídkách opět přilákaly nové odběratele. ■

Bývalý PREZIDENT u nás

První školní den roku 2016/2017 navštívil PLEAS během své návštěvy v Havlíčkově Brodě pan exprezident Václav Klaus. Zástupci vedení firmy seznámili pana Klause s historií a filozofií podniku a s hlavními produkty, které vyrábíme. Poté čekala Václava Klause exkurze po výrobních halách, kde se seznámil se všemi fázemi naší výroby. Pana profesora a jeho kolegy zaujal fakt, že naše výroba je jedinečná v České republice a ojedinělá ve střední Evropě. Prohlídka byla ukončena setkáním se zaměstnanci přímo v provozu konfekce, kde se mohli zúčastnit krátké debaty nejenom s panem Klausem, ale také s panem Teclem, starostou Havlíčkova Brodu. ■

PLEAS, PROSÍM...

Prádlo firmy PLEAS zákazníci mohou koupit ve stovkách prodejen po celé České republice a na Slovensku. Všechny se na mapu nevešly, ale ty největší ano.

Odhalené tajemství nočního šatníku

Odkdy se lidé začali zabývat garderobou na noc? Kde se vzala v našich postelích noční košile a jak dlouho to trvalo, než jí zdatně začalo sekundovat pyžamo? A vůbec... Odkud vlastně zvláštní slovo „pyžamo“ pochází? Poodhalte společně s námi roušku tajemství nočního šatníku.

Minulost a přítomnost se v tomto článku navzájem doplňují. Informace z historie nočního prádla jsou staré několik století, ale fotky pocházejí z kolekce PLEAS, která je aktuálně k dostání. Je téměř jisté, že mravokárci z viktoriánské Anglie by některé kousky nejspíš vůbec nerozdýchali!

A návrat pánských nočních košil na scénu by si ještě před deseti lety téměř nikdo netipnul. A vida. Prodávají se skvěle. Noční prádlo, které dříve stálo až na periferii zájmu, je dnes důležitou součástí našich nočních životů.

Komplexní historie nočního oblékání se z mnoha důvodů nemapuje zdaleka tak snad-

no jako historie denního oblékání. Do hry vstupovalo velmi mnoho proměnných: klima, postavení jednotlivých tříd, etiketa, dostupnost materiálů... Řada z nich ovlivňuje módu nočního prádla dodnes. Přibližně od 18. století začalo ve vyšších vrstvách společnosti noční prádlo podléhat módě a objevily se první trendy.

Kde se vzaly noční košile

Dlouho bylo řešení otázky „Co si obléknout do postele?“ jednoduché na hradec i v podhradí. Raz dva svléknout vrchní oděv a šup do betle jen v košili (maximálně přidat noční kabátek nebo někde dokonce i noční kožich). První noční košile šité jako samostatný oděv dala světu italská renesance. V Čechách se ale objevily až začátkem 15. století. „V modré košili vidíme rytíře spát v miniaturách Života sv. Františka, malovaných koncem 15. století,“ píše historik Čeněk Zíbrt.

Obrazová encyklopedie módy (Ludmila Kybalová a kolektiv, 1973) uvádí: „Noční košile pod názvem betthemd se objevuje až v pozdním středověku; do té doby spali lidé nazi nebo v tom, co nosili ve dne. V Čechách je o „sukni ložničné“ zmínka poprvé roku 1492. V 16. století se pojmem stofpale nebo horzkop označují staré kožichy, užívání ke spaní. První noční košile byly velmi

rozměrné, jinak celkem podobné denním, a stejně jako ony patřily k výsadám majetnějších lidí. Všeobecně se noční košile ujímá až v 19. století, v některých zemích ještě později. Ženy si často oblékaly na noc přes denní košili noční kabátek.“

Pohled do minulosti – prádlo a košilky v roce 1937

I pro „obyčejnou“ ženu platilo, že dokonalé prádlo je základem elegance. Třicátá léta byla obdobím velkých změn v materiálech a barvách, bílé prádlo bylo na rychlém ústupu, skříním dam vévodilo prádélko všech sytých pastelových barev v kombinaci většinou s béžovou krajkou. Noční košile byly tak elegantní, že se snadno daly splést s malými večerními šaty. Většinou byly šity z laváblu či krepdešinu, zdobené výšivkou a krajkami. Prádlo bylo možné zakoupit v obchodním domě, dát si ho ušít v salonu nebo spíchnout

Věděli jste:

Během viktoriánské doby (1837–1901) byl v Anglii kladen velký důraz na cudnost. Obránci morálky by byli nejspokojenější, kdyby ženy ve dne v noci halily své křivky do několika vrstev oblečení. Noční košilky s krajkami, které už tehdy proklouzly do ložnic, byly považovány za donebevolající nestydatost.

doma na šicím stroji. Pro tento případ posloužila řada časopisů formou nejen dobrých tipů, ale i velmi nápaditých stříhů. K realizaci pak sloužil velký výběr obchodů s šicími prostředky, které byly plné galantního zboží, jež sloužilo k výrobě a ozdobě prádla. Ať už šlo o různé vsadky, vycpávky, knoflíčky, gumy, háčky, stuhu apod. Ve většině domácností byl důležitou součástí vybavení šicí stroj. Nápady se čerpaly z řady tuzemských i zahraničních módních časopisů s kresbami či snímky z prezentačních přehlídek, většinou francouzských. Nejpopulárnějším byl stříhový časopis s názvem *Vkus* či učebnice stříhů *Norma*, *Minerva* apod. Takovým dobrým a osvědčeným tipem pro paní a dívky byl vždy časopis *Eva*, který v srpnu 1937 přinesl velmi odvážné snímky dam, které doslova odkrývají své soukromí v průhledné košilce či kombiné. (Zdroj: Mgr. Vladka Dobiášová, Po stopách módy, www.filmavideo.cz)

Pyžamo z velké dálky

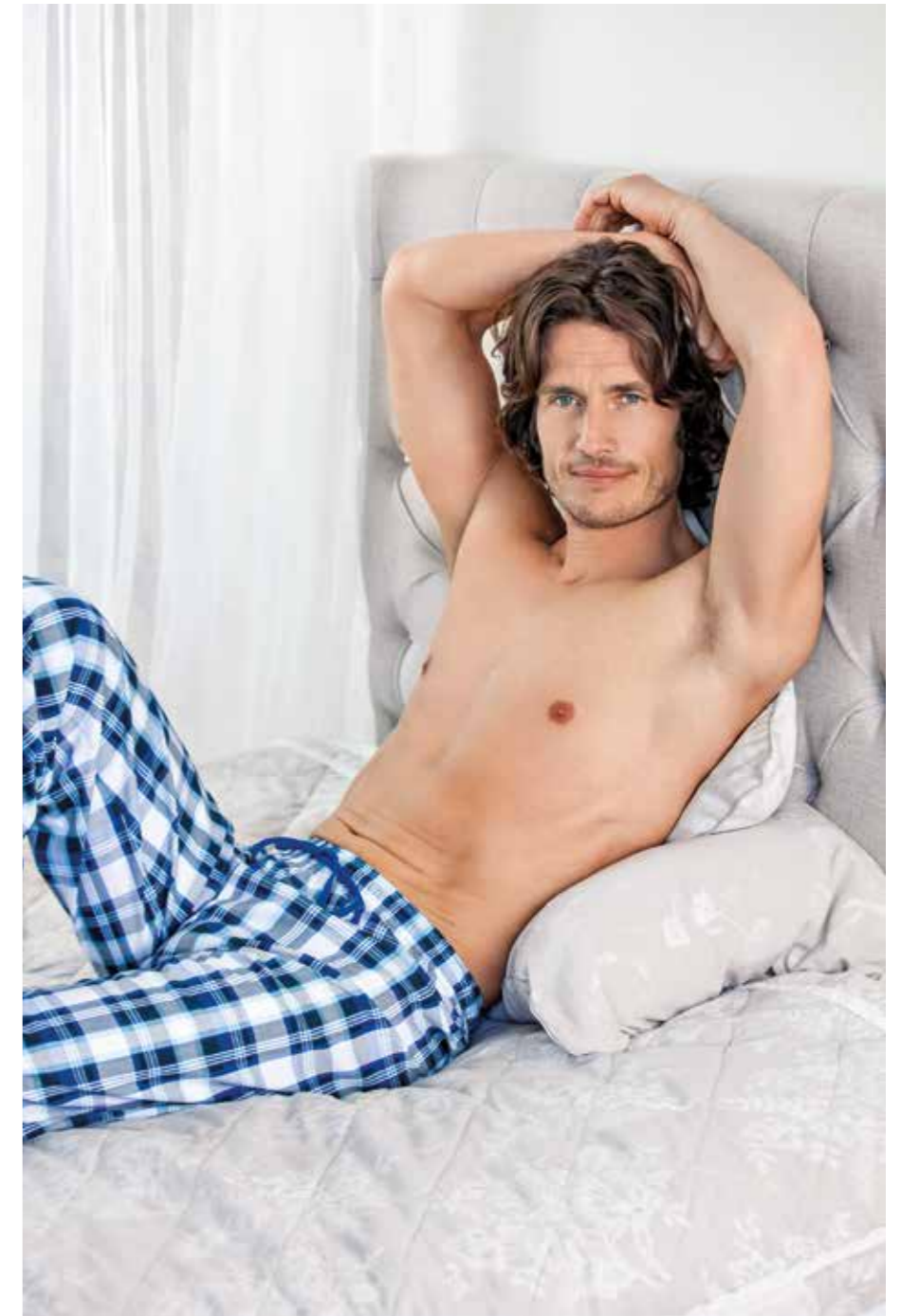
Dnes už to není na moderních střížích pyžam prakticky vůbec poznat, ale historicky první pyžama se v Evropě objevila díky kolonizaci jižní a východní Asie a původně připomínala harémové oděvy. Samotný název pochází z hindského výrazu „epai-jaima“.

Své tažení do našich postelí pyžamo zahájilo v průběhu sedmnáctého a osmnáctého století. Zprvu ho ale nikdo nebral moc vážně. Muži se nechtěli vzdát nočních košil, na které byli zvyklí (a dnes se k nim mnozí znovu vrací), a nechali se přemlouvat (viz box na této straně). Každopádně ve třicátých letech patřilo pyžamo do standardního šatníku městského muže v Evropě.

Ženy „objevily“ pyžámka mnohem později než muži – přibližně na přelomu devatenáctého a dvacátého století. Ale o to rychleji se do nich zamilovaly! První dámská verze pyžama byla představena v roce 1886. Zlatou éru ale přinesla jejich rozvoji uvolněná atmosféra meziválečných časů. Nutno podotknout, že novince opět (stejně jako v mnoha dalších módních směrech) pomohla slavná Coco Chanel. Zkraje dvacátého století vytvořila šik kolekci pyžamového prádla, původně určenou na pláž, ale zároveň ji doporučila k nočnímu nošení. Velká pyžamová revoluce začala!

Dnes se prodej dámských nočních košil a pyžam celosvětově přibližně vyrovnal. Co ovšem střemhlav stoupá (jak už bylo okrajově zmíněno), to je prodej pánských nočních košil, které jsou i na tuzemském trhu k sehnání z různých přírodních materiálů v klasickém i tričkovém provedení.

Pravdou však zůstává, že pánská pyžama mají před nočními košilami drtivý náskok. Pánové však hodně zkracují kalhoty (oblíbili si šortkové modely), často také spí ve větších trenýrkách nebo slípech (až 35 procent mužů, jak uvádějí některé průzkumy). ■

PÁNOVÉ, NOSTE KOŠILE

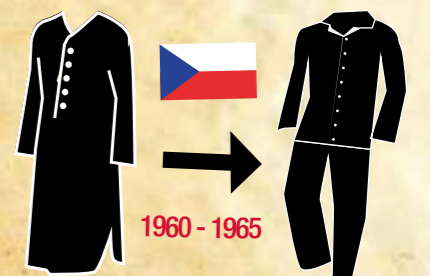
Proti vkusu žádný dišputát. Výhody i nevýhody mají obě řešení nočního oděvu: noční košile i pyžamo. Každopádně do pyžam se mužům svého času moc nechtělo, a tak byly v dobovém tisku k přečtení i takoveto přesvědčovací články:

PYJAMA – To vaše pyjama, jemuž jste se snad na počátku smáli, není vůbec žádný rozmar módy. Bylo stvořeno jen proto, aby se vyhovělo potřebám doby. Tento požadavek plní dokonale, a proto i ti posměváčkové, hlavně v řadách starších mužů, se rozhodli dát mu přednost před noční ko-

šilí. Dobře udělali, neboť výhody tu jsou... Pro muže, kteří mnoho cestují, je pyjama nepostradatelné, již z důvodů hygienických. I v nejčistším hotelu nemusí být vždy absolutně čisté lůžko. Není zrovna příjemné, přijde-li tělo v bezprostřední styk s povlaky.

POZOR! POHOV!

Při nočním poplachu do roku 1960 v čs. armádě vyletěli z postelí všichni muži v nočních košilích. Armáda je pyžamy nahradila postupně v letech 1960 - 1965.

Exkluzivní rozhovor s poslancem a primářem gynekologicko-porodnického oddělení Nemocnice Havlíčkův Brod MUDr. Pavlem Antonínem:

ČLOVĚK SI ZVYKNE úplně na všechno

Setkání s panem primářem bylo velmi překvapující. Ohromil nás svým nadhledem a především klidem, který z něj vyzařuje. Podělil se s námi o „běžné starosti“ nejenom politika, lékaře, ale také otce.

Po studiích jste začínal jako porodník v nemocnici ve Znojmě, jak vzpomínáte na svoji první službu?

Každý doktor, který slouží první službu, má strach, protože poprvé v noci bude na všechno sám, přestože má za zády staršího kolegu. Je to noc, kdy musí ukázat vše, co se naučil. Báł jsem se jako každý jiný. A dopadlo to dobře a už to dělám přes 30 let.

Jak by se dalo porovnat vybavení ve vašem tehdejší pracovišti a dnes?

Pokrok v medicíně jde strašlivým způsobem dopředu. Tehdy jsme měli gumové rukavice, které se přepřaly, otočily a přetalkovaly, aby do nich šla strčit ruka znovu. Ale dneska bez

ultrazvuku, kardiokografu a laparoskopu si nedovedeme představit, že bychom pracovali. Dnešní mladí doktoři by to už jenom s „tou rukavicí“ asi ani neuměli. Nám ale nezbyvalo nic jiného než sáhnout a pokusit se něco vymat a z toho usoudit, o co jde a co se bude dít. Bohužel současně s tím, jak jde vpřed technika, tak roste i počet žalob a soudů, protože chyby se neodpouštějí.

S porodnicí v Havlíčkově Brodě jste úzce spjat, kdy a kde vaše vzájemná společná cesta začala? A z čeho máte za dobu jejího vedení největší radost?

Začala před dvanácti lety, strašně to letí... Největší radost mám z toho, že v době, kdy české

zdravotnictví zažívá obrovské problémy, co se týče personálního obsazení a chodu zdravotnických zařízení, tak naše oddělení žije, obráží novými ratolestmi a stále si drží svůj poměrný nadstandard. Je se svou oblíbeností a počty porodů na špičce nejen v kraji. Již před lety jsem se bál, že nás krajské a jiné nemocnice převálčují a udusí svou snahou o centralizaci péče. Což se naštěstí zatím nestalo....

Na jakých principech budujete kolektiv pracovníků kolem sebe?

Já si myslím, že jsem moc měkký šéf, určitě bych mohl být přísnější. Mám ale štěstí při své politické kariéře v tom, že mám zástupce, se kterým jsme si názorově podobní. Jen on je

Medailonek:

MUDr. Pavel Antonín se narodil 5. června 1962 v Havlíčkově Brodě. V roce 1987 absolvoval Lékařskou fakultu J. E. Purkyně v Brně a začal pracovat v Nemocnici Znojmo. Do Nemocnice Havlíčkův Brod nastoupil v roce 2004 na post primáře gynekologicko-porodnického oddělení a pracuje zde dosud. Od roku 2010 působí v zastupitelstvu Havlíčkova Brodu a zároveň je členem Poslanecké sněmovny ČR. Je ženatý a má dva syny.

o něco tvrdší než já. Doplnuje v té mozaice ty části, které já nemám.

Jaký nejdůležitější úkol nyní před vámi pracovně leží?

Určitě přestavba porodnice. Máme v posledním patře krásné porodní oddělení. Jeho operační porodní sál je již však nemoderní a nevyhovující. Když už jsme se rozhodli, že tento operační sál zrekonstruujeme na dva plnohodnotné operační boxy, napadlo nás, že současně vychtáme i to, co se za dlouhé roky jevilo jako slabina. Je to na jednu stranu úžasný sen, ale na druhou, když porodnici rozmlátíte na atomy, tak na půl roku ochromíte její chod. Musíme na období přestavby najít plnohodnotné náhradní prostory, kam se přestěhujeme. Rodičky, když si vybírají porodnici, tak si rozhodně nevyberou staveniště. Vůbec kolem celého toho vybírání si porodnice funguje porodnická turistika. Když se ženy v době těhotenství rozhodují, kde budou rodit, mají dost času na to, aby poznaly podmínky, které jednotlivé porodnice nabízejí. Pravdou je, že i když se rodičky často rozhodují podle dojmu z prostor porodnice, nakonec barvu stěn vůbec nevnímají a spíše ocení vstřícnou péči, jak jim kdo pomůže a kdo je zbaví bolesti.

Jak se vám daří přepínat z pozice zastupitele, poslance, primáře, porodníka? A všiml jste si u sebe, že jste v různých pozicích rozdílný? Co jednotlivé pozice od vás vyžadují?

Přepínat je poměrně jednoduché. Ve sněmovně se věnuji zdravotnické tematice,

které rozumím, a jsem proto ve zdravotnickém výboru. Zastupitelství ve městě je pochopitelně v podstatě pro každého sociálně angažovaného občana. Vrátit se pak zpátky do nemocnice je vlastně nakonec taková psychohygiena, kterou potřebuji....

Ale tady chybí ještě rodina?

Jo, rodina... To je horší... Synovi je už 18 let, ale stále mě ještě potřebuje. Mám na něj méně času, než bych sám chtěl. Ale zase, když ten čas mám, tak se mu věnuji na sto procent. Neexistuje, když přijedu na sobotu a neděli domů, že bych šel někam s kamarády nebo abych dělal něco sám. Prostě tento čas vždycky patří jen jemu, dokud o to bude stát... Osobní život utrpěl politikou asi nejvíc.

Kolikrát jste si řekl „že já do té politiky lezl“?

Člověk si zvykne úplně na všechno. Nejhorší to bylo ze začátku. Teď po letech už vím, co od toho můžu čekat, a vím, že něco to přineslo, něco to sebralo. Už se s tím člověk lépe vypořádá a smířil. Je to asi jako s manželstvím, ze začátku je ohnivá a plamenná, ale pak – pokud se vám podaří ten stav nějak stabilizovat – tak se v něm naučíte žít a chodit.

Havlíčkův Brod si své nemocnice váží, jakou dostáváte od spoluobčanů zpětnou vazbu?

Jsem rád, že obecně od kohokoliv, koho potkám, dostávám pozitivní reakce na porodnici a gynekologii v Havlíčkově Brodě. Existuje americká studie, která tvrdí, že nemocnice,

která má dobrou porodnici, má dobrý předpoklad k tomu, aby dobře fungovala. V rodině často rozhoduje o zdravotní péči hlava rodiny, tedy žena... Když se matka rodiny rozhodne, že u vás porodí a je spokojená, potom tam bude chodit i se svými dětmi, bude se tam léčit sama a nakonec většinou ovlivní i muže, aby se tam začal léčit on. Je to cesta, jak může celá nemocnice získat dobrou reputaci.

Jak dobijete baterky?

Dosud to bylo většinou jídlem, což je na mě bohužel vidět. Ale jsem rozhodnutý s tím skončit a jít do diety, protože cítím, že mé zdraví to začíná odnášet. Jinak miluji kulturu všeho druhu od divadel přes koncerty, balety, film, vážnou hudbu... Jsem schopen jít třeba na čínskou operu, ale i na Rammsteiny... Bohužel sněmovna končí každý den nejdřív v sedm večer, a když jsem v Brodě, tak musím odsloužit noční služby. Toho volného času mi pak zbude opravdu hodně málo. Lásku ke kultuře jsem naštěstí naučil i svého syna. Naučil jsem ho mít rád knihy, hudbu a filmy.

Jaké výrobky firmy PLEAS bychom našli u vás doma? Jak jste značku vnímal a vnímáte dnes například z pozice zastupitele?

Možná i teď bych je na sobě našel – ano, dívám se, určitě.... Já nemám rád nemocniční košile, které dřou, takže nosím v práci tričko, za což jsem peskovaný. Ale jsem prostě zvyklý mít na sobě příjemně lehké věci. A PLEAS mi vždycky pomáhal i v mé práci. Pomáhal mi s body pro miminka, s košilemi pro pacientky, s lůžkovinami. ■

PŘÍBĚH TEXTILKY GEMTEX

Od tepláků k jemným krajkám

Daleko ve slovenské Rožňavě má PLEAS „sestru“. Každý týden k ní pošle z Havlíčkova Brodu kamion pečlivě nastříhaného prádla a dalšího materiálu ke kompletaci výrobků. GEMTEX Rožňava je stejně jako PLEAS dceřinou společností německé firmy Schiesser.

Týden co týden kamion z Havlíčkova Brodu napřed proklouzne Moravou, aby se vydal dál na mnohahodinovou pouť až téměř ke slovensko-maďarským hranicím. Veze nastříhané díly pro výrobu luxusního dámského i pánského spodního prádla zn. Schiesser. „99,9% naší produkce

pak míří do skladů v Německu, odkud se prádlo prodává dál,“ vysvětluje sympatický generální ředitel Ludovít Meszner, se kterým jsme pořídili rozhovor v jeho kanceláři. „Zlomek výroby přijde do naší podnikové prodejny, kde se výrobky prodávají za ceny nesrovnatelně nižší než v Německu nebo

jinde v Evropě. Alespoň si je mohou zaměstnankyně dovolit. Víte, těžko se jim nakupuje dole ve městě v pochybných prodejnách, když jim denně pod rukama vzniká tak krásně perfektně ušité prádlo ze skvělých zdravotně nezávadných materiálů. Takto se jim vedle mzdy a další snahy o zpríjemnění pra-

Ludovít Meszner

covního prostředí i atmosféry můžeme zase o něco lépe odměnit.“

Chlebiček je v textilním průmyslu všude na světě tvrdý. Ne příliš vysoká mzda za napak velmi vysoce kvalifikovanou práci extrémně náročnou na soustředění. Zdá se však, že v Rožňavě kvůli poměrům ve slovenské politice a jejím dopadům na podnikání je ještě o trochu tvrdší než jinde. Na náměstí v ospaném městečku Rožňava jsou už dvojjazyčné nápisy, a když jdou do GEMTEXU zaměstnankyně na směnu, jazyky se mísí jeden přes druhý. Textilka „sedí“ uvelebená uprostřed čarokrásných kopců, které turisté ještě neobjevili. S výrobou prádla a volnočasového oblečení tady mají čtyřicetileté zkušenosti.

Do tepláků!

Začátek příběhu firmy se datuje do sedmdesátých let minulého století, kdy v Rožňavě působil slavný TATRASVIT – bašta slovenského textilního průmyslu. Ten organizoval výrobu ve dvojicích navzájem propojených fabrik. Jedna vyráběla a dodávala materiál a druhá

(přibližně tak, jak to funguje dnes mezi firmou PLEAS a GEMTEX) dokončovala výrobu konfekce. Závodů bylo celkem šest a dvojice následující: Svit – Stará Ves, Spišská Nová Ves – Levoča. TATRASVIT Rožňava patřil ke Košicím a hlavním výrobním artiklem byly statisíce tuhých festovních tepláků, které si pamatuje snad každý, kdo se narodil před rokem 1980.

„Byly to proslulé tepláky, na které asi nikdy nikdy nezapomeneme,“ usmívá se Ludovít Meszner. „Kromě zanedbatelného množství, prodávaného v tehdejší Československu, v dřívější většině mířily do zemí bývalého Sovětského svazu. Měli jsme tehdy koleje až sem a nakládali je do vagonů. Desítky let nepřišla z východu jediná reklamace. Ani když kolegyně občas z legrace nepřišly třeba k bundě od soupravy rukáv. To vyprávím jen pro zajímavost. Dnes, kdybychom nepřišli rukáv, prádlo by nám rychle přiletělo zpátky na hlavu.“

Čas hledání

Revoluce v roce 1989 a pak také rozpad republiky v roce 1993 notně zacloumaly v rož-

ňavské textilce jistotami. Z privatizace vzešla společnost GEMTEX, a. s. (zkratka z Gemer Textil), a vydala se statečně bojovat o přežití. Naučit se šít z materiálů, které teplákovinu nepřípomínaly ani ve snu, zvládnout nové technologie, najít odběratele... To všechno bylo téměř nad její síly. Připomínala (zatížená postupně víc a víc dluhy) nestabilní plavidlo v rozbouřeném moři – nedařilo se najít úspěšný sortiment, nepovedlo se prorazit s vlastní kolekcí spodního prádla.

Začátkem devadesátých let bylo jasné, že GEMTEX zachrání pouze vstup zahraničního vlastníka. V roce 1994 se novým majitelem firmy stal německý Schiesser. „Možná by se o nás ani nedozvěděli nebýt pana Snížka v PLEASU, který se o nás německým kolegům ze Schiessera zmínil,“ vzpomíná pan ředitel. „Paradoxně se GEMTEX pak stal majetkem Schiessera ještě o fousek dříve než PLEAS. Zachránilo nás to, řekněme si na rovinu. Symbolická cena firmy byla jedna koruna, ale byla zatížena sto miliony dluhu. Ale žijeme, překonali jsme všechny peripetie. Jako jediní z té šestice, o které jsem před chvílí mluvil.“

Historie GEMTEXU by se tedy dala označovat docela přehledně jako v dějepise „př. n. l.“. Před Schiesserem třeba zkratkou „př. Sch.“. „Sortiment a materiály se snad ani srovnat nedají. Za socialismu se používaly tři čtyři materiály, univerzální střih teplákových souprav a čtyři pět základních barev. Jen modré má dnes Schiesser snad padesát odstínů. Všichni jsme se museli přizpůsobit absolutně nové situaci.“ Změna to byla obrovská. „V podstatě jsme zjistili, že neumíme šít. Mysleli jsme si pětadvacet let, že ano. Ale pletli jsme se. Prali jsme se s metodikou šití – že není jedno, jak chytím látku, jak ji položím do stroje, kterou rukou co dělám a tak dále. Náš výkon se ze 180 procent v socialismu náhle snížil na zoufalých 30 procent, ze kterých jsme se hrabali postupně. Většina švadlen se vzdala, nedokázaly to.“

Mercedes na denní nošení

Až autobus, vypravený do německého Schiesseru doslova „na zkušenou“, pomohl. „Když ženské viděly, že to jde, uvěřily. Byla to dlouhá cesta, sám mám za sebou roční školení v Německu, stejně jako další kolegové z vyššího i nižšího managementu. V GEMTEXU bylo přímo na místě dlouho potřeba metodiků a trenérů. Lepší metodiku, než má Schiesser, ve světě snad nikdo nemá. Postupně jsme to dokázali, čas a trpělivost pomohly. Dnes jsme zpět na 90 procentech produktivity, spolupracovali jsme s prestižními značkami jako Puma, Mark's and Spencer a dalšími a všichni tito špičkoví zákazníci byli maximálně spokojeni.“

Jak už bylo řečeno, drtivá většina produkce GEMTEXU míří do Německa a odtamtud

dál do různých zemí EU, kapacity strojů jsou zcela vytíženy. „Občas výjimečně šijeme také pro značku PLEAS, pokud je potřeba použít některou ze speciálních technologií, která v Havlíčkově Brodě není.“ Rozhodujícím kritériem pro výrobu je špičková kvalita prádla. „Provedení i funkčnost musí být stoprocentní, celá značka Schiesser na kvalitě stojí. Prádlo není levné a kvalita ceně musí odpovídat, všichni vědí, že Schiesser rovná se kvalita. Stále tvrdím, že Schiesser je Mercedes spodního prádla, ať už mluvíme o funkčnosti, materiálu, provedení. Stejně jako dohlíží na výrobu v tom smyslu, že nehrozí dětská práce nebo

jakékoli jiné porušování zákonů. Nic takového absolutně nepřipadá v úvahu.“

Kdo to ušije?

Stejně jako v České republice, také na Slovensku se jen obtížně shánějí šikovné švadlenky. „Příčin je více, ale hlavní překážkou znamená nízká mzda za velmi precizní bezchybnou práci. Kdysi někdo hodně hloupý přišel s myšlenkou, že na šití nic není a šít dokáže každý. Není to pravda. Šít může jen obratný soustředěný člověk s úzkými prsty. Koncentrace je obrovská, stačí zvednout na okamžik oči a prošíjete si prst, jediný centimetr může znamenat jinou velikost, musíte hlídat barevnost nití a spoustu dalších faktorů, to jsem vyjmenoval jen namátkou. Nesmíte čekat, co vám kdo připraví nebo podá, zkušená kolegyně je stále ve střehu a ověřuje. Šití je dnes tak trochu strašák. Když někoho oslovíte, tak šít nechce. Ani třeba neumí vysvětlit proč, ale nechce. A navíc si většina lidí vybere méně náročnou, ale podobně placenou práci. Tedy raději sem tam doplnit v supermarketu něco do regálu nebo projíždět balíčky pokladnou než osm hodin sedět u šicího stroje a maximálně se soustředit. Bohužel. K šití musíte mít vztah, musí vás těšit, že vytváříte krásné věci.“

Prádlo značky Schiesser vzniká v Rožňavě na supermoderních strojích. „Staré mašiny ze sedmdesátých let jsme vyměnili za nejmodernější stroje. Šijeme na nich z materiálů, které teplákovinu nepřipomínají ani vzdáleně. Od kolegyně také my vyžadujeme flexibilitu, kdo je schopen zastávat více operací podle potřeby, ten si za to zaslouží odměnu. To je velmi důležité, že si toho někdo všimne. Výkon a kvalitu je potřeba ocenit.“

Náměstí jako klenot

Každé město si přeje mít náměstí, kde se historie přirozeně propojuje s moderním životem. Kde se návštěvníkovi na chvíli příjemně zatají dech a kde by zkoumání krás opravených budov vystačilo i na několik víkendových procházek. Havlíčkově náměstí v Havlíčkově Brodě tohle všechno po náročně vydařené rekonstrukci splňuje.

Škoda že kamenný Tritón z roku 1740 zvedající velkou mísu s delfínem na skvostně kašně neumí vyprávět. Mohl by povídat o staletích, která Havlíčkovým Brodem proletěla, a událostech, které se tady staly. Včetně toho, jak se město na „rynku“, který tady byl už ve 13. století, pustilo v roce 2009 do rozsáhlé rekonstrukce za asi 80 milionů korun dotovaných z peněz EU podle projektu architekta Ale-

še Buriana. Práce, které sice změny tvář náměstí (projektu ustoupil například parčík), ale zachovaly ducha místa, trvaly celkem dva roky.

A nebyla během ní nouze ani o velká a historicky vzácná překvapení. Jediný den před ukončením archeologického průzkumu byly například objeveny základy nejstaršího domu ve městě. Skrývaly se přímo uprostřed náměstí a evidentně musel ve 13. století ustoupit budo-

vání nové komunikace. Z hlubin časů se „vynořily“ zbytky původního dřevěného vodovodu nebo starobylá dlažba.

Od odborníků získalo náměstí několik ocenění včetně vítězství v jedné z kategorií Stavby roku 2011 na Vysočině. V odborné ročence architektů bylo v roce 2011 Havlíčkově náměstí zařazeno mezi pět nejzdařilejších rekonstrukcí veřejných ploch v republice. ■

Zaostřeno na domy

Nová radnice – původně Stará rychta pochází ze 13. století, úpravy jsou z konce 15. století a novobaroční průčelí z roku 1913. Dům patřil odedávna k domům právovárečným, městský pivovar se při něm připomíná od první poloviny 16. století do roku 1836. V 17. až 18. století nesl dům s hostincem název U Zlatého jelena, v 18. až 19. století „kasárna“, protože byl sídlem vojenské posádky. Roku 1891 byla budova přestavěna pseudobaročně a proměněna na radnici. Za pozornost stojí v přízemí valeně sklenutá síň s centrálním sloupem zvýrazněná lunetami.

Havlíčkův dům – dům č. p. 19 na Havlíčkově náměstí, původně zvaný Rolandovský, vyniká nárožním arkýřem s věžičkou. Nyní se zde nachází sídlo Muzea Vysočiny a památník Karla Havlíčka Borovského. Průčelí renesančního domu ze 16. století po dvou požárech novogoticky upravil roku 1871 architekt František Schmoranz ze Slatiňan. V roce 1832 tento dům zakoupil kupec Matěj Havlíček, otec Karla Havlíčka. Pod arkýřem je pamětní deska a na průčelí Havlíčkův medailon z roku 1871. Muzejní expozice v bytě Karla Havlíčka je běžně přístupná veřejnosti.

Hanusovský dům – nejstarší dochovaná zpráva o tomto měšťanském domě renesančního založení pochází z roku 1565. V domě jsou dochované původní renesanční klenby, průčelí bylo upravováno v letech 1738 a 1862. V přízemní síni jsou vezděny dvě renesanční náhrobní desky manželek utrakvistického děkana Matěje Romence, přenesené z děkanského kostela. Roku 1862 byl Hanusovský dům koupen městskou obcí a od roku 1910 do roku 1921 zde bylo sídlo městského muzea.

Zdroj: MIC Havlíčkův Bord

JUDr. Ladislav Kokrda:

PLEAS v rytmu desetiletí

Kolega, který si hodně pamatuje z historie značky a stále je ochoten se o své zkušenosti podělit, je pro nás jako zlatý důl. Ptát se Ladislava Kokrdu znamená získat neocenitelné svědectví člověka, který v závodu desítky let pracoval, a pouto s PLEASEM se nerozpojilo ani po jeho odchodu do důchodu.

Jak vypadal váš vůbec první den v práci? Vzpomenete si, které datum to konkrétně bylo?

První srpen roku 1963. Právě jsem skončil průmyslovou školu textilní v Jihlavě a po prázdninách nastoupil na místní pletárnu jako seřizovač pletacích strojů. V té době PLEAS nebyl tak velký jako dnes, ačkoli tehdejší pletárna patřila k nejmodernějším provozům v oboru, bylo tu přes stovku pletacích strojů... Byl jsem vykulený a hledal jsem styč-

né body, které by souhlasily s tím, co jsme se učili ve škole.

PLEAS pro vás ale nebyl neznámou...

Můj otec zakládal v roce 1948 závod v Polné a později pracoval právě v Havlíčkově Brodě. Bydlel jsem poblíž závodu a také to se možná podepsalo na faktu, že jsem v PLEASU pracoval celý život, s výjimkou deseti let mezi roky 1979 a 1989, kdy jsem byl zaměstnaný ve státní správě.

Na kterých pozicích jste v PLEASU působil?

Funkcí, ve kterých jsem působil, byla spousta. Z pletárny jsem přešel na podnikové řízení a kontroly jakosti do funkce vedoucího vstupní kontroly. V té době jsem měl pod sebou všechny laboratoře PLEASU – v Havlíčkově Brodě i v všech ostatních závodech. Zajišťovali jsme veškeré vstupní kontroly jako kontroly přízí, úpletů, nití i veškerého materiálu, který do firmy přicházel do výroby. Přejít na tuto pozici byl pro mne zlomovým momentem, časem jsem přešel do funkce vedoucího celého odboru kvality včetně výstupní kontroly a stal se tak členem vedení podniku. Pak přišlo deset let ve státní správě, o kterých jsem už mluvil, návrat do PLEASU tentokrát do právního oddělení firmy a pak díky novému panu řediteli Snížkovi znovu funkce vedoucího odboru řízení a kontroly jakosti. To se psal rok 1990.

V tomtéž roce začaly „námluvy“ s německým Schiesserem.

Přesně tak. Další zlomový moment. Koncem roku 1990 jsem společně s kolegy odcestoval do firmy Schiesser připravovat spolupráci a připravit případný prodej PLEASU pro nás tehdy neznámé firmě. Strávil jsem tam krásný pracovní i informacemi nabitý měsíc. Vrátil jsem se takřikajíc s očima navrch hlavy. Schiesser byl na tehdejší dobu skvěle vybavený moderní podnik. Jednání pak po-

kračovala další čtyři roky, než se PLEAS stal součástí Schiessera, a zpětně to hodnotím jako nejlepší možné rozhodnutí. Díky Schiesseru se podařilo výrobu modernizovat a rozšířit nejen v rámci ČR a Slovenska, ale také v západní Evropě. PLEAS si navíc dodnes zachoval jednu z nejdůležitějších předností. Totiž že se do ní doveze příze a další materiál, aby nakonec „vypadl“ hotový výrobek. Jsem rád, že to se Schiesserem tak dobře dopadlo.

Kde vás rok 1994 v PLEASU zastihl?

Byl jsem vedoucím Technické přípravy výroby, kde jsem měl na starosti celý proces přípravy materiálů potřebných k výrobě, modelárnu, šicí dílnu a přípravu veletrhů nebo spolupráci s dalšími zahraničními partnery. Až do svého odchodu do důchodu.

Jaké měla z vašeho pohledu značka renomované mezi zákazníky?

PLEAS a Jitex patřily mezi dvanáct největších pletářských podniků. Vyrábělo se vrchní ošacení na přání zákazníka, kterým byl německý Neckermann. Jistě pamatujete jejich katalogy. Tím chci říct, že kvalita jak prádla, tak ostatního zboží byla všeobecně známá, což nám dovolilo exportovat na Západ.

K tradičním zákazníkům patřila také česká armáda. Jaké vzpomínky si vybavíte v souvislosti s jejími zakázkami?

Pro armádu se ve velkém množství vyráběly nátělníky s rukávy i bez, slipy, dlouhé i tříčtvrtěné spodky. Kontrola byla dost detailní. Třeba do dlouhých spodků se nemohla používat guma, ale tkanička. Důvod byl ten, že když nepřítel gumu přestřelí, není muž bojeschopný. (Úsměv.) Nikdo z nás nepochopil, jaký je rozdíl mezi přestřelenou gumou a přestřelenou tkaničkou, ale prosím...

Jak vzpomínáte na slavnou Rallye PLEAS?

To bylo naše dítě, které jsem vymyslel společně s kolegy, protože mě bavilo a stále baví všechno z oblasti motorismu. Tenkrát jsme soutěž pořádali ve spolupráci se Svazarmem a Svazem požární ochrany. Zkusili jsme vymyslet trať a soutěže na ní. Střílelo se ze vzduchovky, házel se umělý granát, nafukovaly balonky až do prasknutí... Nesoutěžilo se na rychlost. Počet účastníků byl proměnlivý, někdy deset patnáct aut, jindy třeba i osmdesát. Končilo se v Příbyslavi, kde bylo připravené občerstvení a vyhlášovaly se výsledky. Nejlepší posádka dostala putovní pohár předsedy federálního výboru požární ochrany, což byl tehdy nejvyšší hasič republiky. Jezdilo se celkem jedenáct let, vzpomínám na to moc rád.

Spoustu věcí se nemůžete naučit. Musíte se k nim dožít.

- motto kolegy Ladislava Kokrdu

Během celého svého působení ve firmě jsem měl velké štěstí na kolegy, drželi jsme většinou při sobě a vzájemně se respektovali. Hodně pomáhá jít si alespoň dvakrát do roka někam sednout, popovídat si, zavtipkovat... Partu lidí to dává dohromady.

Když už jsme u volného času, využil jste možnosti rekreace u Vranovské přehrady nebo ve východním Německu, v Bulharsku nebo u Balatonu, kam se také často jezdilo?

Jen Vranov, kam se každý rok jezdilo do stanového městečka, které se stavělo přímo na pláži začátkem prázdnin. Stany byly oby-

čejná „áčka“ pro dva lidi, buňku s televizí, posezením a náradím, kdyby bylo potřeba, jsme měli společnou. Byla to vždycky díky krásnému prostředí a přátelským lidem příjemně strávená dovolená.

Mezi bývalé kolegy se rád vracíte dodnes, věnujete se historii značky... Co z vašeho pohledu nenávratně „odnes čas“, jak zpívá Waldemar Matuška?

Tam, kde dnes stojí pletárna a stříhárna, byl park a zahrady a dřevěná bouda sloužící jako ubytovna pro muže. PLEAS byl pouze část, kde je dnes konfekce. Konfekce se stříhárnou byly ve městě v Beckovské ulici. Barevna za vlakovým nádražím U Traplů. Dovedete si představit, jak bylo logisticky náročné přesouvat materiál... A tak bylo rozhodnuto o stavbě barevny a pletárny v areálu firmy. Během těch desítek let se měnilo opravdu hodně, ale to je život a budme hlavně rádi, že tu PLEAS stále je. ■

Prádlo se jen nešije aneb

ÚTVARY, BEZ KTERÝCH BY TO NEŠLO

I. DÍL: Odbor ekonomiky a personalistiky, Provoz IT a služeb, Technický provoz a energetika

Kdyby kolegové z útvarů, které představujeme tentokrát, nedorazili do zaměstnání, práce v PLEASU by se dřív nebo později zastavila. Ptali jsme se vedoucích jednotlivých úseků, které se nezabývají primárně výrobou, abychom jejich činnost a vliv na výrobu lépe poznali.

Odbor ekonomiky a personalistiky

Získat dnes na trhu práce kvalitní zaměstnance pro práci v textilním oboru je složitý úkol. Oddělení personalistiky a ekonomiky se s ním úspěšně vypořádává dnes a denně. „Přestože nejsme ve stejné pozici jako některé firmy, které by obratem mohly přijmout třeba dvacet nových zaměstnanců, dvě tři síly do výroby obvykle sháníme neustále. V zásadě se nám ale daří vykrytí skutečnost, že mnohé zaměstnankyně vyučené ještě v oboru nyní odcházejí do důchodu a učňovské školství nový ‚dorost‘ neprodukuje. Pryč jsou doby, kdy v Havlíčkově Brodě končila každý rok jedna třída pletářek a dvě třídy švadlen. Dnes nic takového není. Kdo je ale zručný, smíří se s výplatou obvyklou pro textilní průmysl a pracovat opravdu chce, ten se díky našim zácvikovým programům během několika

málo měsíců u nás v podstatě vyučí novému řemeslu.“

Na oplátku PLEAS nabízí svým zaměstnancům stabilitu, jistotu výplaty a fakt, že z pozice zaměstnavatele dodržuje veškeré zákony a normy. „Platí to naprosto pro každého a je to pro nás naprosto přirozené. Občasnou zvědavou otázkou, jak platíme kolegyním, které sem před lety přišly za prací přes agentury z Mongolska, jsem nikdy nepochopil. Přece úplně stejně podle zákona jako všem ostatním zaměstnancům.“

Hlavním úkolem personálního oddělení je sehnat na trhu práce dostatek kandidátů, ze kterých si PLEAS vybere budoucí kolegy, a následná péče o ně od zdravotních prohlídek přes povinná i nepovinná doplňovací školení. „A jsme tu samozřejmě také od toho, aby-

chom všem správně spočítali mzdy.“

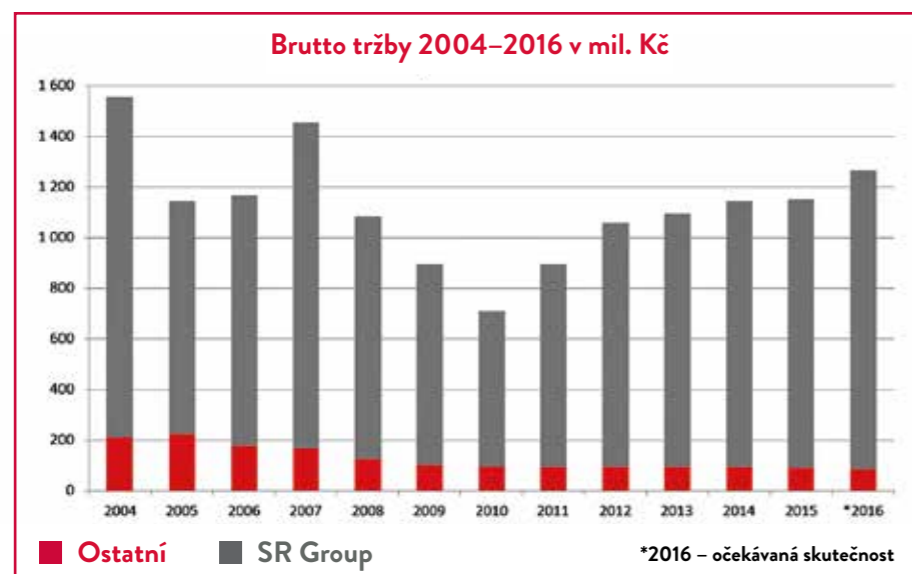
Ekonomická část odboru se zabývá... Penězi skrz naskrz, nabízí se napsat s nadsázkou. Režim řídí dvanáct měsí-

ních uzávěrek, které se vzhledem k faktu, že společnost Delta Galil (majitel firmy Schiesser) obchoduje na burze, rozsahem blíží roční uzávěrce a musí být hotové pátý až šestý pracovní den v měsíci. Samotná roční uzávěrka bývá vždy připravena pro auditora kolem 12. ledna, schválená pak přibližně 16. ledna (jak kalendář v daném roce vychází). Pan Farkač, který je zaměstnancem firmy 31 let, s úsměvem vzpomíná: „Pamatuji kolegy hořející, že nestihnou podklady, protože je mají mít pátého února připravené. To je dnes nemyšlitelné.“ Kolegové tvoří ceny, pro značku PLEAS zcela samostatně, pro Schiesser ve spolupráci s kolegy v Německu. „Účtárna je tady, abychom jako firma dodrželi všechny zákonné předpisy, které platí ať už v oblasti mezd nebo obchodu. Vedeme také interní nákladové účetnictví, firmě poskytujeme průběžné informace o nákladech. Máme ji rozdělenou na téměř neuvěřitelných 350 dílčích středisek, ve kterých sledujeme náklady prostřednictvím přibližně tisíc sta analytických účtů.“

Co je tady v kancelářích důležité pro práci? Klid, co nejméně stresu, dobrá nálada a dobrý pocit z toho, že práce dává smysl.

Detail z oboru:

V průměru PLEAS přijme ročně téměř deset tisíc faktur a přibližně sedm tisíc jich vydá.

Provoz IT a služeb

Také v případě IT se nabízí srovnání s lidským organismem – „cévami“ drátů a drátků proudí pro firmu zcela nezbytné procesy. „Když děláme svou práci dobře, všechno funguje. Ale různé vlivy se nedaří vykrytí vždycky na sto procent, a tak to na serverovně občas bliká červeně, systémy se nechovají správně, chodí hodně spamů... Mohou se dít různé věci, které se běžným uživatelům složitě vysvětlují, vzhledem k tomu, že IT mají – jak známo – speciální jazyk, kterému ostatní nerozumějí.“

IT oddělení v průběhu několika posledních let odvedlo velký kus práce, proběhly také investice do nových zařízení. „Zmínila bych především nové zálohování, které vystřídalo starý systém zálohování na pásky. Nyní zálohujeme na disky a na páscích se archivují pouze povinné nejdůležitější údaje, které je třeba nutně uchovávat delší čas. Zavedli jsme ServiceDesk a také elektronickou evidenci faktur – datamanagement systém... Ten je zrovna příkladem toho, jak složitě je někdy prosadit změnu a vizi. Mnozí kolegové napřed datamanagement systém nechtěli, měli k němu velmi rezervovaný postoj. A teď

bez něj nedají ani ránu. Místo papírových faktur obíhající celým podnikem je faktura v elektronické podobě ráno v poště a odpoledne podepsaná a může postoupit dál.“

Každý IT specialista by dokázal ihned vyjmenovat, jaké vybavení by rád pořídil. „Nejsme výjimkou. Musíme ale chápat, že nemůžeme mít všechno a hned, že jde mnohdy o velké strategické investice, které firma musí zvážit ve všech souvislostech. Naštěstí pan finanční ředitel vedl IT oddělení PLEASU několik let, proto se v naší problematice dobře orientuje, a jestliže něco opravdu potřebujeme, nemusíme mu složitě vysvětlovat, na co je například nový server dobrý, a investici dokáže prosadit.“ Oddělení IT má na starosti počítače 350 uživatelů a vše musí hladce klapat, úzce svázané je se všemi odděleními a navzájem je propojeno. Součástí provozu je také čtyřčlenné oddělení cel a fakturace. Kolegové mají na starosti vše ohledně proclívání a komunikace s celním úřadem... Do jejich kompetence patří především doklady a proclívání věcí, které se přepravují v rámci kooperací se závody v Makedonii a Albánii.

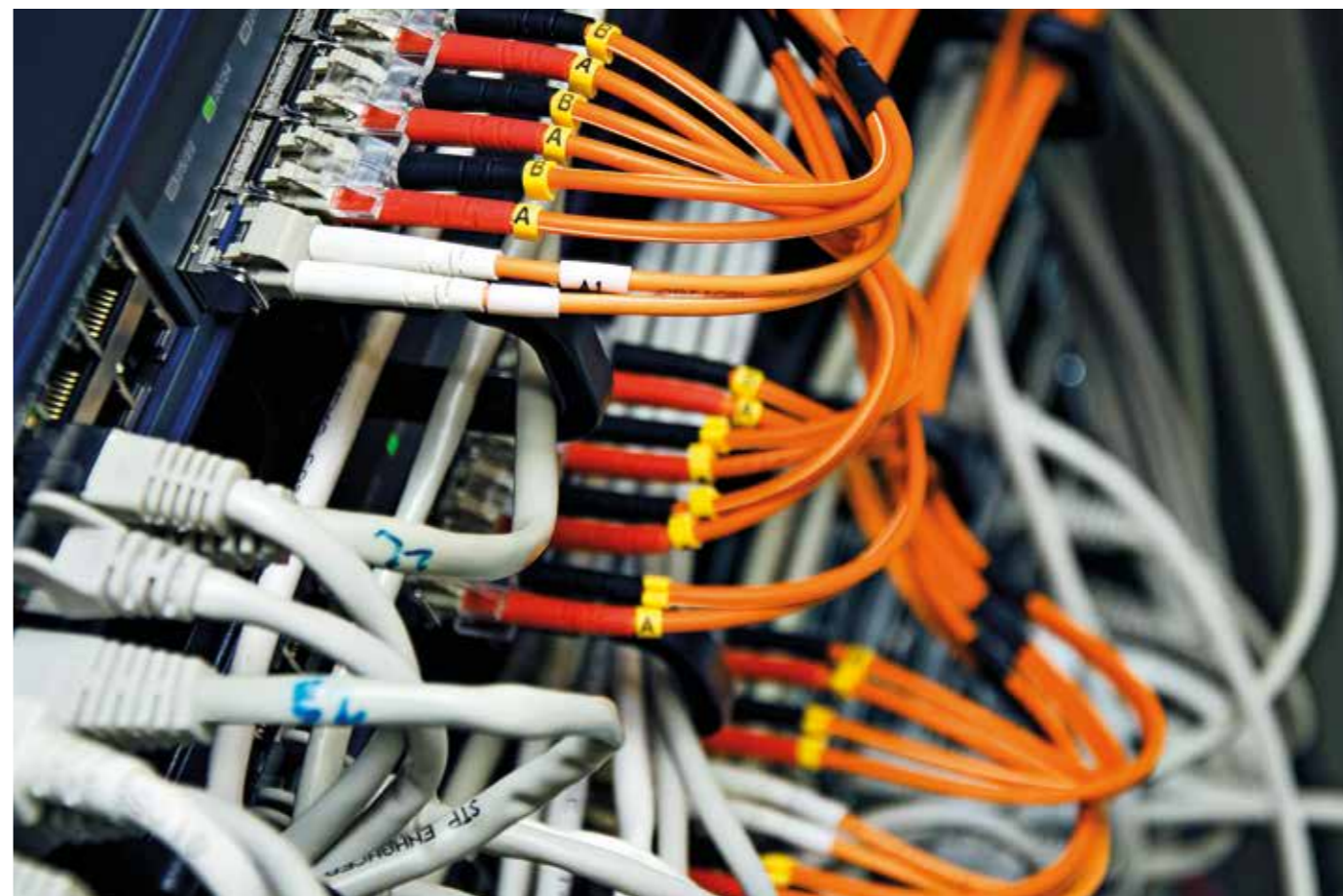

Detail z oboru:

Zajímavých informací mají kolegové z IT mnoho – jen... Jakmile začnou zmiňovat detaily, jen málokdo jim rozumí. „Ale na to jsme v IT zvyklí,“ usmívá se sympatická paní vedoucí. V PLEASU existují desítky systémů a programů, dost z nich je programovaných na míru. Tyto systémy spolu musí nějak komunikovat a je mezi nimi dalších několik desítek rozhraní...

Dlužno dodat, že celý hlavní výrobní systém PLEASU běží v Německu, IT oddělení v Havlíčkově Brodě stačí stabilní a silné připojení do „mateřské“ firmy Schiesser.

Pro čtenáře magazínu tedy alespoň jedna ze spousty zajímavostí: Vypnout všechny systémy je otázka například 20 minut, ale obnovit úplně všechny systémy a jejich rozhraní je úkol na dvě až čtyři hodiny.

Technický provoz a energetika

Jen vypočítat, co všechno má toto oddělení „na starosti“, by znamenalo vytvořit seznam o mnoha položkách.

Do hlavní kompetence spadá údržba všech objektů v závodech Havlíčkův Brod i Polná, zásobování firmy veškerými energiemi včetně topení, úpravy vody pro technologické účely apod.

„Moji předchůdci říkali, že srdcem továrny jsou kotelna a úpravná vody. Měli pravdu. Ačkoliv samozřejmě chápu, že všechno souvisí se vším, tak tohle je jasně daný fakt. Když nepojede kotelna nebo se zastaví úpravná vody, přestane se prádlo vyrábět. Děláme všechno pro to, aby se to nestalo, a zároveň také všechno pro to, aby byla výroba z pohledu spotřeby energií co nejehospodárnější a neekologičtější.“

Pro představa – jen prostřednictvím Helpdesku někdy během dne přistanou v počítačích kolegům z útvaru Technického provozu a energetiky desítky požadavků na opravu k vyřízení. „Během ranní porady vždy zjistíme, co je aktuálně k vyřešení, stanovím priority a rozdělíme si práci. Něco pochopitelně vlastními silami nezvládneme, proto pak poptáváme externí firmy v regionu, se kterými dlouhodobě spolupracujeme,“ říká Miroslav Zavadil.

V oddělení pracují šikovní chlapi, kteří se umí rychle rozhodovat a různorodých výzev

se nebojí. Jen málokdy se nudí, protože řada činností sice vyplývá například z dlouhodobě naplánovaných rekonstrukcí nebo projektů, ale spousta úkolů (od utržené havárie potrubí způsobené třeskutými mrazy) přináší každý den. „Mám radost a štěstí, že je za námi vidět velký kus práce. Firmě se daří, investuje do vylepšení a rekonstrukcí, tak je naše práce hodně pozitivní v tom, jaký výsledek přináší. Před třemi lety jsme opravili kotelnu, položili nové rozvody páry, provedli rekuperaci tep-

la. Nainstalovali jsme LED osvětlení v barevně, chystáme se na totéž v konfekci, uvádíme do provozu různá opatření k šetření energií. Když se ohlédneme zpátky, můžeme být, myslím, právem docela pyšní. Ve výrobním centru je jedna z nejmodernějších pletáren na světě, stříhárna, sklady – obrovský prostor, o který se staráme. Další spousta práce je ale před námi. Stačí, aby bylo minus patnáct stupňů, nebo tři týdny v jednom kuse přišlo tak, že bude Sázava kalná, a my se nebudeme moct zásobit vodou a takhle si s vámi povídat nestihnu ani minutu.“ ■

Detail z oboru:

Voda pro provoz PLEASU je čerpána z řeky Sázavy, přepravní řád je dva kilometry dlouhý. Například barevna spotřebuje přibližně 700 kubiků vody za jediný den. Potřebuje ji ohřát na teplotu 60–63 stupňů Celsia a vyčistit na požadovanou křišťálově čistou úroveň a v požadované tvrdosti. Seběmenší odchylka a látka by chytla úplně jinou barvu, než jaká je potřeba.

Pořád se něco děje

V PLEASU je živo. Máme nového maskota, setkáváme se při různých příležitostech navzájem a také s bývalými kolegy, podporujeme kreativitu dětí v regionu. Podívejte se blíž...

Setkání kolegů v „tropech“

Na podzim loňského roku jsme pořádali dvě významné společenské akce. Obě se báječně vydařily.

První akcí bylo tradiční oblíbené Setkání bývalých zaměstnanců PLEAS, kteří u nás pracovali až do odchodu na zasloužený odpočinek. V programu nechybělo vystoupení mažoretek a módní přehlídka výrobků PLEAS a Schiesser, která se vždy setkává s velkým ohlasem. Po skončení oficiální části měli naši bývalí zaměstnanci možnost vzájemně si popovídat a pozdravit své kolegy. Setkání bylo jako každým rokem velice milé a plné vzpomínek.

Další společenskou akcí bylo Setkání zaměstnanců PLEAS nesoucí název Tropický ostrov PLEAS.

Kromě velkolepé módní přehlídky výrobků PLEAS a Schiesser jsme měli možnost obdivovat žhavé rytmy brazilských tanečnic a jako vrchol večera zhlédnout večerní vystoupení Freddieho Mercuryho revival. Nechyběla ani bohatá tombola. Atmosféra byla opravdu výborná. Odreagovali jsme se

od pracovního stresu a každodenního stereotypu a vzájemně jsme se poznali i mimo pracoviště. Zároveň jsme tímto měli možnost seznámit se i s kolegy z našich jiných oddělení nebo provozů. Vždyť v tak velké firmě, jako je PLEAS, nemáme mnohdy příležitost se osobně potkat. ■

Maskot v akci!

Na začátku roku 2016 byl představen maskot firmy – pes Bavlničiek. Bavlničiek existuje i ve skutečnosti. Jedná se o psi plemeno Coton de Tulear, které pochází z ostrova Madagaskar. Svou přezdívku „bavlničiek“ získal díky své hebké srsti podobné chmýří bavlny. Koncem května jsme měli možnost přivítat ve firmě i „živého“ maskota.

Od té doby nás maskot doprovází na všech významných společenských a sportovních akcích. Setkali jsme se s ním na XIII. sportovních hrách OS TOK dne 25. 6. 2016 v nedaleké Příbyslavi. Soutěžilo se ve fotbale a volejbale. Kromě reprezentantů naší firmy se zúčastnily sportovní týmy TONAK Nový Jičín, NOVÁ MOSILANA Brno a VEBA Broumov.

Pro fanoušky a hráče připravil PLEAS autobus. Strávili jsme společně krásný sobotní sportovní den. Naším hráčům se dařilo. Zís-

kali jsme: 1. místo ve fotbale, 1. místo ve volejbale – mix a 3. místo ve volejbale žen. Kolega Tomáš Pleskač byl vyhlášen nejlepším hráčem z týmů volejbal – mix.

Další neméně důležitou sportovní akcí byl Havlíčkobrodský půlmaraton, který se konal v sobotu 17. 9. 2016 v Havlíčkově Brodě, který byl zároveň i mistrovstvím ČR veteránů (kategorie mužů i žen od 35 let výše).

Své borce jsme měli ve všech závodech – v hlavním závodě, 2 štafetách i 4 štafetách. Děti se mohly zúčastnit dětského závodu. Samozřejmostí bylo startovné zdarma, které za účastníky i v loňském roce zaplatil PLEAS.

A jak se našim reprezentantům v závodech dařilo? Všichni podali krásné výkony a mají naši hlubokou poklonu. Velká gratulace patří paní Miluši Merunkové, která nejenže obsadila 1. místo v mistrovství České republiky v půlmaratonu veteránů ve své kategorii, ale navíc si ještě vylepšila osobní rekord, časem 1:37:43.

U stánků firmy PLEAS, kde jsme se mohli společně potkat a sdílet si sportovní zážitky, bylo pro závodníky, fanoušky a jejich rodinné příslušníky připraveno občerstvení zdarma.

Všichni zúčastnění pak měli možnost zhlédnout v rámci doprovodného programu módní přehlídku našich výrobků, zejména funkčního prádla a oblečení pro volný čas. ■

Podpora talentovaných dětí

Tradičně i v roce 2016 jsme sponzorovali módní přehlídku dětí ze Základní umělecké školy v Bystřici nad Pernštejnem. Děti pod vedením paní učitelky Libuše Zítkové vytvářejí z našich úpletů krásné modely, které si samy navrhnou. Poté na modely krásně malují a za malé pomoci maminek nebo známých si je ušijí. Jednotlivé kousky pak samy předvádějí. V roce 2016 bylo téma ČERNÁ – BÍLÁ

Spolupráce s uměleckou školou pokračovala i v létě během rekonstrukce zasedací místnosti. V rámci výuky děti tvořily návrhy na výmalbu zasedací místnosti. Vedení společnosti vybralo návrh malé slečny Alžběty Krásenské. Uměleckou vazbu pleteniny přenesl v nadživotní velikosti na zeď umělecký malíř Martin Lasák. ■

Velký kalhotkový manuál

At' už vybíráte v kamenné prodejně nebo třeba v našem e-shopu (pro sebe nebo pro něčí milý dámský zadeček), měli byste se v nabídce kalhotek vyznat. Není to tak těžké, jak se při pohledu na rozmanitý sortiment může zdát.

Zeptali jsme se stylistky a úspěšné módní blogerky Martiny Kaufmannové (nejen) na to, které postavě sluší jaký střih, ale také na to, jaké prádlo je nyní moderní a k jaké příležitosti se modely hodí.

Mohla byste prosím vzít jeden model za druhým a popsat, k čemu (pod co, k jaké příležitosti atd.) se hodí?

Pojďme to vzít popořádku, protože sortiment je opravdu široký. První bych zmínila bezešvé prádlo, které se skvěle hodí pod každé oblečení, krásně obepíná postavu, hezky přiléhá na tělo a pod oblečením není vidět. Samozřejmě to znamená zvolit správný odstín. Tělové prádlo je dnes čím dál oblíbenější na běžné nošení. Já si ale myslím, že ze zdravotních důvodů jsou nejlepším materiálem ke každodennímu nošení materiály přírodní, například bavlna nebo modal. Určitě to neznamená, že kalhotky nemohou vypadat krásně.

A dál? Je třeba stahovací prádlo stále v kurzu?

Ano, to pořád platí. V šatníku by ho určitě měla mít každá žena. Stahovací prádlo je v dnešní době jednou z dalších povinností v šatníku. Spousta žen se za něj stydí, ale přitom není za co se stydět. Nosí ho i štíhlé ženy pod upnuté šaty. Jednou z dalších výhod je to, že v zimě zahřeje a nemusíte úplně odložit oblíbené šaty nebo sukni.

Podle čeho při zkoušení nebo výběru posuzovat velikost a střih?

Je důležité zvolit velikost spodního prádla tak, aby co nejlépe sedělo a nikde se

nezařezávalo. Doporučuji vyzkoušet si kalhotky stejně, jako si zkusíme podprsenku nebo plavky. Pokud se kalhotky malinko zařezávají, například do zadečku, bude to vidět i přes oblečení. V případě střihu je důležité uvědomit si, jaký máme tvar postavy. Pokud máme například tvar hrušky, tak doporučuji zvolit výraznější nebo zdobenější podprsenku než kalhotky. Naopak v případě postavy obráceného trojúhelníku (široká ramena a úzké boky) doporučuji zvolit výraznější kalhotky než podprsenku. U této postavy si například můžete dovolit kalhotky s volánky, které přidají opticky na objemu a pomohou vytvarovat ideální tvar postavy – přesypací hodiny.

Jak si počínat při výběru kalhotek v kvalitním e-shopu, jako má například PLEAS?

Důležité je věnovat pozornost popisu nebo obrázku u daného zboží v e-shopu. Například e-shop PLEASU má každé kalhotky krásně nafocené, takže přesně víte, zda jsou širší na bocích, vyššího střihu nebo jsou na zadečku více vykrojené. Dále je důležité znát svou velikost. Každá značka nebo e-shop má svou tabulku velikostí, stačí se přeměřit.

Jaké materiály pro kalhotky jsou nyní v kurzu?

Stále klasické materiály, ale zákazníci se čím dál více zaměřují na přírodní materiály.

Jak může pomoci s jejich výběrem stylistka?

Stylistka dokáže zohlednit při výběru celkový vzhled postavy. Jak jsem už zmínila, je důležité myslet na typ postavy. Díky tomu bude celá postava vypadat symetricky. Dalším plusem je, že stylistka vás vidí objektivně, vždy řekne přesně, co vám nejvíce sluší a čeho se spíše vyvarovat.

Které základní kalhotkové „portfolio“ by měla mít každá žena v šuplíku?

V každém šuplíku by měl být průřez každým typem prádla. Neměly by chybět jak bezešvé kalhotky, tak přírodní materiál na každodenní nošení nebo sexy krajkové kalhotky. V barevnosti to jsou určitě tělové a černé, ostatní barvy jsou už na majitelce toho šuplíku. (Úsměv.)

Nejčastěji nosíme džíny. Které kalhotky pod ně vůbec nepatří?

Důležité je myslet na střih kalhot. Pod boky džíny patří kalhotky s nižším střihem. V případě upnutých džínů je dobré zvolit co nejvíce příjemný materiál a hlavně ve správné velikosti. Linie kalhotek přes zadek by se už vůbec neměla zařezávat v případě upnutých kalhot. Dále je dobré dát pozor na první nošení džínových kalhot. Někdy se stává, že kalhoty před prvním praním barví a mohou nám obarvit spodní prádlo.

Co lze v souvislosti s nošením kalhotek považovat za největší faux pas?

Je důležité, aby prádlo nikdy nebylo vidět pod oblečením. V případě viditelné podprsenky může jít o záměr, ale u kalhotek je to nežádoucí a nelichotivé. ■

Tak které si pořídít...?

Kulatý zadeček

Kulatý zadeček by v dnešní době chtěla skoro každá slečna nebo žena. Ideální jsou kalhotky přes celý zadeček a širší na bocích. Dalším střihem jsou tanga, která kulatému zadečku sluší.

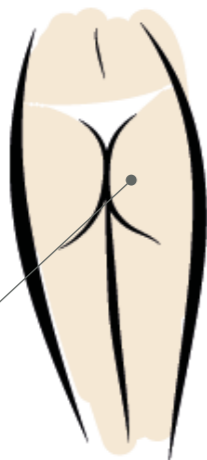
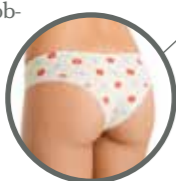
Plochý zadeček

Plochý zadeček potřebuje přidat opticky na objemu. Zvolte například kalhotky klasického střihu se zdobením, skvěle fungují například volánky. Zapomeňte na tanga. Tento střih je pro vaši postavu nelichotiví.

Štíhlý malý zadeček

Velké množství štíhlých žen sahá po větších velikostech. Kvůli tomu kalhotky špatně sedí přes zadeček a odstávají. Je důležité zvolit správnou velikost a nebát se ukázat zadeček prostřednictvím většího vykrojení sedu na zadečku. Pro objem na bocích stačí vybrat širší kalhotky nebo zdobení na bocích. (Mašličky, kanýrky...)

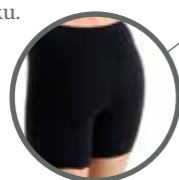
Rovné boky i zadeček...

Tento zadeček je někdy nazývaný jako čtverec. Linie od kyčelních kostí vede kolmo rovně dolů přes boky. Pro tento typ zadečku se doporučuje vyšší rovný střih, který pomůže ukázat jen přednosti. Doporučuje se střih přes celý zadeček, ale nemusíte se bát nudy. Pro optický objem zkuste sáhnout po výrazných krajových nebo zdobených kalhotkách. Naopak pozor na pružný lem přes zadeček, ten dokáže jen uškodit u plochého zadečku.

XXL postava tvaru hruška

Pro tvar hrušky doporučuji zvolit vyšší střihy, které zakryjí břicho a boky. Druhou možností jsou tanga, která opticky zúží zadeček a díky tomu bude vypadat kulatější. Doporučuji volit méně výrazné kalhotky a naopak více výraznou podprsenku. Díky tomu bude vaše tělo vypadat více symetricky.

XXL postava tvaru jablko

Stejně jako u hrušky zvolte vyšší střih, který zakryje břicho a boky. Klidně noste kalhotky až do pasu, díky tomu zakryjete celé břicho. Pro optické prodloužení nohou se hodí kalhotky užší na bocích. Zadní část kalhotek buď přes celý zadeček, nebo tanga, která zúžují.

Šéfkuchař Zdeněk Pohlreich exkluzivně: Snídaně do postele nemám rád

Snídaní do postele za žádnou romantiku nepovažuje. Ale vydat se po ránu do kuchyně rozvonět celý byt dokonalými míchanými vajíčky (hlavně aby nebyla vysušená!), to je něco jiného. Co dalšího si o snídaních slavný šéfkuchař Zdeněk Pohlreich myslí?

Jak by podle vás měla snídaně vypadat, aby opravdu nakopla po ránu člověka k akci a rovnou nezavražila veškerou jeho energii?

Každý startuje něčím jiným. Já mám rád zeleninovou šťávu, kávu a naučil jsem se na kozí jogurt s vločkami a ovocem. Pro mne to funguje, tak se toho držím.

Co si dát, když se ne a ne probudit?

Já s probouzením problémy nemám, budím se dost brzy a jsem hned v akci. Zkuste koupit psa, to je recept na zaručený budíček pro každého. (Úsměv.)

Jak dobře připravit klasiku – míchaná vajíčka?

Čas od času míchaná vajíčka udělám a dám si na nich záležet. Hezky pomalu a pečlivě to naladím.

Který národ podle vás opravdu dobře snídá a měli bychom si z nich vzít příklad?

Mám pocit, že pro anglosaské národy je snídaně náboženství, ti si na ni udělají čas vždycky. ■

Míchaná
vajíčka
podle šéfa

„Nesmí být suchý, jako cesta,“ hlásá Zdeněk Pohlreich a už před časem v pořadu Vařte jako šéf (FTV Prima) zveřejnil recept na dokonalá míchaná vajíčka na francouzský způsob, která „vytáhnou z postele úplně každého“.

Ingredience pro dvě osoby

4 vejce

1 polévková lžice másla

1 polévková lžice smetany ke šlehání

několik najemno nakrájených stébel pažitky

čerstvé pečivo

Postup

Připravte si vodní lázeň. Na plotnu dejte hrnec s vodou a na něj postavte skleněnou misku. V misce rozpustíte 1 polévkovou lžici másla. Přidejte našlehaná vajíčka a pomocí vařečky neustále míchejte, dokud nezhoustnou a nebudou krémová. Nakonec do vajec zamíchejte lžici smetany a pokrájenou pažitku.

Míchaná vejce přendejte na talíře a podávejte s čerstvým pečivem.

Náš tip: Další recepty od Zdeňka Pohlreicha najdete na stránkách iprima.cz a také na zdenekpohlreich.cz si můžete obstarat jeho kuchařské knihy plné inspirace.

Procvičte si hlavu NAJDĚTE ROZDÍLY!

Zkратte si dlouhou chvíli a procvičte mozek, aby Alzheimer musel táhnout o hlavu dál. Prostudujte obrázek a najděte 5 rozdílů. Motiv jsme si vypůjčili z kolekce prádla PLEAS – půvabných obrázků na našich výrobcích jsou desítky, ani jsme nevěděli, který dřív.

Kozdily: šedá tečka v levém dolním rohu oblasti kolem oka, menší srdíčko na pravé straně Eiffelovky, bílá tečka na nosní dírci, tečka v pravém dolním rohu nad hlavou dámy, část šrafování na kabelce.

Kozdily: vlna na bříšku první ovečky, nalevo od nožiček druhé ovečky jsou dvě vlhky místo jedné velké, třetí ovečka chytí polovina úsměvu, čtvrté ovečky část očásek a část nožičky (druhé zleva).

Trénujte mozek

Mysl je možné „trénovat“ jako sval. Zkuste se na úkol, který je na této stránce, naprosto plně koncentrovat. Podobných zadání najdete spoustu například na internetu nebo v odborných publikacích. Pro zlepšení koncentrace odborníci doporučují věnovat se jim pravidelně 5 minut denně.

Pust'te si nás k tělu

Protože pracujeme
s **nejkvalitnějšími**
vlákny

Protože pleteniny
moderně vyrábíme
přímo u nás

Protože barvíme
věci tak, **aby**
barvy **vydržely**

Protože chceme,
aby vám **prádlo**
slušelo

Protože v PLEASU
pracují **švadleny**,
které **řemeslu rozumějí**

Protože sortiment
balíme ručně
a s láskou

kvalitní
české
prádlo
pleas

Pustit si PLEAS k tělu znamená žít s námi příběh delší než 100 let